

Somogyi Sándor 75 éves

Az életének 75. esztendejét 2001. január 29-én betöltött SOMOGYI Sándor pályáját 1952-ben az ELTE Földrajzi Intézetében kezdte, BULLA Béla professzor aspiránsaként. 1955 óta intézetünk, az MTA Földrajztudományi Kutató Intézetnek, ill. jogelődjének, az MTA Földrajzi Kutató Csoportjának dolgozója. SOMOGYI Sándor tehát egyike intézetünk legrégebbi munkatársainak. Intézetünkben tudományos osztályvezetőként is működött, majd tudományos tanácsadóként vonult nyugállományba. Tudományos tevékenységét 1991-ben Akadémiai Díjjal ismerték el.

Szerteágazó tudományos tevékenységéről a természetföldrajz szinte teljes körére kiterjedő publikációs tanúskodnak. Így volt ez már pályájának kezdeti időszakában is: vitákhoz való írásbeli hozzászólások, könyvrészletek (l. pl. a „Budapest természeti földrajza” c. könyvet), regionális természetföldrajzi tanulmányok (pl. Albániáról), valamint geomorfológiai (pl. a Vasi-Hegyhátról és a Kemesaljáról), talajtani (a szikesedésről) tájértékelési és tájtani (pl. az Alföldről) és végül, de nem utolsósorban fő szakterületéről, a vízföldrajzról szóló tanulmányok fémjelzik széleskörű szakmai tevékenységét.

Kandidátusi értekezését is a vízföldrajz tárgyköréből készítette 1961-ben „Hazánk folyóhálózatának kialakulása” címmel. Tudományos közleményeinek döntő többsége is ezt a témakört érinti. Több hidrogeográfiai tárgyú térképet is szerkesztett. Jelentős kutatási eredményeket ért el a tájfeldrajz, tájértékelés területén is. A Magyarország tájfeldrajzáról szóló sorozat valamennyi kötetében szerzőként jelentős szerepet vállalt.

MAROSI Sándorral együtt társszerkesztője volt a „Magyarország kistájainak katasztere” c. kétkötetes könyvnek (1990), amelynek azóta is a legtöbbet idézett szakkönyvek a hazai természetföldrajzokosok körében. A kötetben szerzőként is szerepet vállalt. Tájértékelési tevékenységéből hadd említsük a „Magyarország természeti adottságai az idegenforgalom szempontjából” című munkáját. Akadémiai doktori értekezését a történeti földrajz témaköréből készítette „A magyar nép vándorlásának és honfoglalásának földrajzi környezete” címmel. Történeti földrajzi egyetemi jegyzetet is írt.

Tudományos tevékenységét méltatva magyar földrajzi utazókról, felfedezőkről szóló munkákat, valamint tudománytörténeti elemzéseket is említenünk kell. Fontos szerepet töltött be a Magyar Földrajzi Társaságban, amelynek 1973-81 között főtitkára, majd 1981–1989 között társelnöke volt. 1989-től a társaság tiszteletbeli tagja. 1985-ben Lóczy Lajos emlékéremmel, 1994-ben Teleki Sámuel éremmel tüntették ki. Tudományszervezőként dolgozott a TIT Földrajzi Szakosztályának Elnökségében is.

SOMOGYI Sándor ma is aktívan dolgozik, az intézetben is minden nap találkozhatunk vele. Publikációs tevékenységét töretlen energiával folytatja – 2000-ben pl. több mint 10 közleménye jelent meg. 75. születésnapjára Intézetünk valamennyi munkatársa nevében szeretettel gratulálunk és további sikeres, eredményekben gazdag éveket, valamint mindehhez jó egészséget kívánunk!

KERTÉSZ ÁDÁM